

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๓

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับ
วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ
บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลใน
คราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงออก
ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามให้อยู่ในระเบียบวินัย ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ ต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด
- ๑.๒ ต้องสนับสนุนการปักครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ

๑.๓ ต้องสุภาพเรียบร้อย เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่ง
การในหน้าที่โดยชอบ

๑.๔ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ นโยบาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง
ประกาศ และประเมินของมหาวิทยาลัย

๑.๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลดี หรือเกิดความก้าวหน้าแก่
มหาวิทยาลัย ระมัดระวังรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

๑.๖ ต้องอุทิศเวลาให้แก่มหาวิทยาลัยและปฏิบัติงานตรงต่อเวลาสมำเสมอ การ
มาปฏิบัติงานสายหัวใจกลับก่อนกำหนดเวลาเนื่อง ฯ ถือว่าเป็นการทำผิดวินัย

๑.๙ ต้องรักษาชื่อเสียงและความลับในกิจการของมหาวิทยาลัย ซึ่งตามที่หน้าที่
หรือได้รับคำสั่งให้เก็บเป็นความลับอย่างเคร่งครัด

๑.๑๐ ต้องประพฤติและปฏิบัติตามจรรยาและมารยาทแห่งวิชาชีพของตน

๑.๑๑ ต้องรักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ให้
เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัย

๑.๑๒ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่น^๑
อาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น

๑.๑๓ ต้องไม่ประพฤติให้เสื่อมเสียซึ่งเสียงแก่น หรือแก่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

๑.๑๔ ต้องไม่รายงานเหตุต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อ
มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๕ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้
รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๖ การประมาทเลินเล่อในหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยจะใจไม่ปฏิบัติตามพระ^๒
ธรรมวินัย กฎ ระเบียน คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัย
อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๗ การเปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่
มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๘ การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งใน
หน้าที่โดยชอบด้วยพระธรรมวินัย กฎ ข้อบังคับ ระเบียน คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย อัน
เป็นเหตุให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑๙ การละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย
แก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบหัววัน^๓
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรรมอันแสดงถึงความจะใจไม่ปฏิบัติตามพระธรรม
วินัย กฎ ข้อบังคับ ระเบียน คำสั่ง ประกาศของมหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒ ผู้บังคับบัญชาต้องส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม
วินัย ถ้ารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริต ต้องดำเนินการทางวินัยทันที

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้โดยไม่สุจริต^๔
ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓ ไทยผิดวินัยมี ๘ สถาน คือ

- ๓.๑ ภาคทัณฑ์
- ๓.๒ ตัดเงินเดือน
- ๓.๓ ลดขั้นเงินเดือน
- ๓.๔ งดบำเหน็จความชอบ
- ๓.๕ ให้ออก
- ๓.๖ ปลดออก
- ๓.๗ ไล่ออก

ข้อ ๔ การลงโทษบุคลากรมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๕ การดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากร ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ หรือข้อ ๘ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาระกระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ค่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๖ บุคลากรผู้ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัด ผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบตามสมควรแก่กรณี ให้หมายเหตุกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

การลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ควรลงโทษตัดผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และการลงโทษภาคทัณฑ์นี้ ให้มีกำหนดไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันสั่งลงโทษ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าบุคลากรผู้นั้นกลับปฏิบัติในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยด้วยดี จะสั่งลบล้างภาคทัณฑ์ก่อนครบกำหนดก็ได้ หากในระหว่างกำหนด สั่งลงโทษไว้ บุคลากรผู้นั้นกระทำผิดวินัยอีก ให้ลงโทษสถานอีกครั้งไป ตามสมควรแก่กรณี

ในการนี้ที่กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนก่อนก็ได้

สำหรับการลงโทษตัดผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ จะกระทำได้ต่อเมื่อบุคลากรผู้ได้กระทำผิดวินัยซึ่งไม่ร้ายแรงถึงกับให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากตำแหน่งหน้าที่ มีเหตุที่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรประทาน ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งตัดผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบ โดยแสดงความผิดของบุคลากรผู้นั้นให้ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร และการลงโทษตัดผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบนี้ ให้มีกำหนดไม่เกินสามปี นับแต่วันสั่งลงโทษ แต่เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าบุคลากรผู้นั้นกลับปฏิบัติในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัยด้วยดี จะสั่งลบล้างการลงโทษตัดผนังเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือคงบำเหน็จความชอบก่อนกำหนดก็ได้ หากในระหว่างกำหนดที่สั่งลงโทษไว้ บุคลากรผู้นั้นกระทำผิดวินัยในกรณีเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันซ้ำอีก ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ บุคลากรผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามนิ้วลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก ทั้งนี้ภายใต้บังคับวาระสอง

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๕ ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ เห็นว่าบุคลากรผู้ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหा�จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจากที่กล่าวไว้ใน (๑) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหा�จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๗ พิจารณาสั่งลงโทษตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หมวด ๓

อำนาจการลงโทษบุคลากร

ข้อ ๙ อำนาจการลงโทษบุคลากร ของผู้บังคับบัญชา มีดังนี้

(๑) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัย มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

(๒) อธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดวินัย มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๓ ได้ทุกสถาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

- (พระราชนูนี)

อธิการบดี

ประธานกรรมการบริหารงานบุคคล

มหาวิทยาลัยมหा�จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย